

11 · 10 · 2017 Barcelona País Valencià Apps Botiga In English VW Paper Xarxa VW Xat Inici sessió Subscriu-te

M'agrada 156.640

Fes-te subscriptor de VilaWeb!

País **Opinió** Món Societat Cultura Economia Ciència Locals Blocs Publicacions ACN EP

Anàlisi Cartes Creuades Clocadelletra Correus dels lectors **Editorial** El que he llegit La inòpia nacional Mail Obert

Missatges directes Opinió contundent Tancs de Paper Vinyaserra

Editorial Vicent Partal

OPINIÓ > EDITORIAL

Un minut de república

«Durant les hores vinents, els dies vinents a tot estirar, comprovarem si Europa finalment hi posa el coll o si només volia evitar com fos la declaració d'independència»

Deshielo del Ártico

Firma ahora. Pide que el Polo Norte sea declarado santuario global.

greenpeace.org

Per: **Vicent Partal** Segueix @vpartal

10.10.2017 22:07

Sense anuncis Favorit

Avui a les 19.37, davant el Parlament de Catalunya, el president Puigdemont ha declarat la independència, seguint el mandat expressat per la ciutadania en el referèndum del primer d'octubre. Però un minut després ell mateix ha anunciat la voluntat de suspendre'n les conseqüències durant unes setmanes per permetre unes mediacions internacionals. La declaració finalment ha estat signada per tots els diputats de Junts pel Sí i la CUP, de manera que s'ha fet evident davant el món el naixement del nou estat. Però la decepció entre molts independentistes, i el perill que això implica quant a desmobilització i pèrdua d'impuls, també són evidents.

La decisió de suspendre immediatament les conseqüències de la declaració, la podem jutjar tots plegats millor d'ací a uns dies que no pas ara. Perquè l'objectiu d'un acte com aquest no pot ser sinó posar en evidència Mariano Rajoy davant la comunitat internacional. I, per tant, no serà fins després de comprovar –en aquestes hores immediates– les reaccions del govern espanyol i de les institucions europees que podem acabar entenent l'abast del pas que s'ha fet i si era aquest el camí més eficaç que es podria prendre. Sabrem, en definitiva, si la suspensió de la independència enforteix la posició negociadora del govern o si, per contra, la destrueix.

ÚLTIMES NOTÍCIES

17:01 El Diplocat dona la benvinguda al segle XXI a Juan Carlos Girauta

16:47 Rajoy menysprea els ferits de l'1-O i no es mou ni un mil·límetre per al diàleg

16:23 Espanya i Europa proposen una solució que no soluciona res

16:02 Rajoy compareix al congrés després de la declaració d'independència suspesa

16:01 Turull avisa que, si es posa en marxa el 155, se serà conseqüent amb el compromís de proclamar la república

15:31 Puigdemont proposa un diàleg directe amb el govern espanyol sobre la independència

14:49 Comín eleva a més d'un miler el nombre de ferits per les càrregues policiaques de l'1-O

14:22 La delegació del govern espanyol remet a la fiscalia un

Eslovènia va prendre una decisió semblant i cal dir que li va funcionar molt bé. Però no era un cas tan comparable com alguns, amb una intenció o una altra, ara ens volem fer veure. Sobretot perquè Eslovènia, quan va acceptar l'ajornament, ja controlava el país completament, perquè els límits temporals d'aquella decisió eren molt més clars i perquè els negociadors eren públics i coneguts. L'aturada eslovena tenia més pes, perquè ací no sabem encara qui són els possibles mitjancers ni com pensen mitjançar. Ara, ningú no hauria de passar per alt tampoc la importància de la declaració del president de la Unió Europea, Donald Tusk, només una hora abans del moment previst per a començar el ple. Tusk ahir, públicament, va anar molt més enllà que Juncker i la Comissió Europea no han anat mai. I aviat sabrem si això era per la credibilitat de la declaració del parlament o només perquè és més llest, té més bona informació i el seu equip és molt més bo que no el del president de la Comissió.

La via catalana no és la via eslovena –no s'hi val a fer trampa, en això–, però pot funcionar com la via eslovena. Durant les hores vinents, els dies vinents a tot estirar, comprovarem si Europa de veritat hi posa el coll o si només volia evitar com fos la declaració d'independència. I alhora veurem si Espanya reacciona violentament o si rebaixa la tensió del conflicte. Eslovènia va acceptar d'aturar la independència convençuda que així demostraria al món l'autoritarisme de Sèrbia i li resultaria més senzill d'entrar en la comunitat internacional. L'efecte pot funcionar a Catalunya d'una manera semblant si és que realment hi ha un canvi en marxa en les institucions europees i si Rajoy fa allò que tothom espera que faça. Altrament, haurem perdut una oportunitat, potser única i molt difícil de repetir.

Però la política és sobretot l'art de fer les coses possibles i per això de vegades empeny els polítics a situacions molt complicades. Puigdemont al parlament ha deixat de banda l'èpica, a consciència, i ha arriscat el seu enorme capital polític. Venint de l'èpica desplegada al carrer, contra la tirania, és lògic que molta gent tinga una sensació estranya, sorprenent i trista. Però, **tal com ahir ja vaig mirar d'explicar**, i avisar, el primer dia de la independència no es nota mai res i cal la perspectiva del temps perquè les decisions més difícils prenguen sentit. Per sort, estic segur que ho veurem ben aviat, que ho comprovarem, com molt encertadament ha defensat la CUP.

PS. Per a situar el debat, potser, més gràficament:

1. Donald Tusk, president de la Unió Europea, demana en públic i personalment a Carles Puigdemont que no faça un pas irreversible i afirma que Catalunya i Espanya han de negociar;
2. Puigdemont declara la independència, però la suspèn. El món sencer ho identifica com un gest de diàleg;
3. Espanya reacciona amb violència;
4. Puigdemont té el dret d'apel·lar a Tusk, encara que no hi haja hagut negociació formal. Ell ha complert la seua part i ha respost a una demanda pública;
5. Tusk ha de frenar Rajoy o Puigdemont es considerarà legítimat per a no mantenir el pacte.

[VilaWeb no és com els altres. Fer un diari compromès i de qualitat té un cost alt i només amb el vostre suport econòmic podem continuar creixent. [Cliqueu aquí.](#)]

62 comentaris dels subscriptors

Joanjo Aguar

11.10.2017 | 17:41

A Espanya no s'hi viu en Democràcia.

Ja fa temps que ho repetisc, i els fets no paren de donar-me la raó, malauradament. A Espanya no s'hi viu en democràcia, vivim en una dictadura feixista disfressada de pseudo-democràcia, una dictadura controlada pel Partit Popular de Mariano Rajoy, amb el suport dels seus escamots de repressió policial, judicial, mediàtica, econòmica i

Continguts patrocinats
Justificacions dels
agressors del 9 d'octubre

Puigdemont
independència
l'efecte

No s'hi esperaven
Van fer el viatge dels seus somnis a
el descompte d'aquesta curiosa

Cotxe
Compara ofertes de concessionaris
aconsegueix un estalvi de 4.000€

L'art per a revoltar-nos o per a
dormisquejar

Comprar

Sí

social. Una dictadura encoratjada pels Ciutadans d'Albert Rivera i beneïda, de manera vergonyant, pel Partit Socialista de Pedro Sánchez i de Miquel Iceta.

Però això no és tot. Vivim en una dictadura totalitària i recentralitzadora, de tarannà castellanista i castellanitzador, manipuladora de mitjans, que persegueix associacions culturals i colpeja a pacífics ciutadans. Una dictadura europea emparada i consentida per la Unió Europea i per gran part dels dirigents del panorama polític internacional, que miren cap a un altre costat perquè hi entren en joc massa interessos creuats. Malauradament, açò sempre hi passa i sempre hi passarà. Quan els poderosos s'acarnissen amb els oprimits, altres poderosos, 'solidaris' entre 'iguals', s'hi renten les mans. Ja s'ho faran..... Recordem la guerra de Sèria, el genocidi de Rwanda, el conflicte dels Balcans....

¿Quants dirigents europeus s'atreuren a alçar la veu contra Sèria, a partir de l'any 1991, arran de les matances que s'hi perpetraren a Croàcia, Bòsnia, Kosovo i altres territoris de l'antiga Iugoslàvia? Hagueren de passar anys per deixar de ser 'equidistant', anys per prendre-hi partit i per no tractar aquell conflicte armat com 'un assumpte intern'. Fou quan ja no els cabia més vergonya i remordiments a dintre del cos i se'ls queia a trossos el somriure impostat que exhibien davant dels mitjans.

Però ja n'era massa tard. En aquella època, els serbis ja havien desplaçat i exterminat milers de croats, bosnians i albanokosovars. Aquests hi confiaven en ser protegits per la Unió Europea, però aquesta els va abandonar. Després d'aquesta farsa mundial, dirigents europeus i americans juraren i perjuraren que no hi tornarien mai més a mirar cap a un altre costat. Doncs bé, l'any 1994, tres anys després d'esclatar la Guerra dels Balcans, a l'Àfrica s'hi perpetrava impunement el macabre i dantesc genocidi de Rwanda, a base de matxetades, per no malbaratar bales. ¿Amb el beneplàcit i suport logístic de qui? Dels governants i grans empreses de Bèlgica i França. Aliçonadors morals de portes a dintre. Criminals de guerra de portes a fora. La hipocresia no té límits, senyories. No només hi campa a Espanya.....

¿No aprendrà mai, la Comunitat Internacional? Molt em tem que no. Si va tolerar durant quaranta anys la dictadura franquista al sud-oest europeu, ¿què no farà ara, que la psicòpata Espanya s'ha integrat plenament en la Unió Europea, ha comprat voluntats, s'ha maquillat la cara i ha convençut mig món que a aquest maleït Estat s'hi va restaurar la democràcia i que tothom s'hi pot expressar en plena llibertat? Tot això, mentre el govern espanyol de Mariano Rajoy no cessa de tancar webs independentistes i gairebé tots els mitjans de comunicació en català viuen amb l'ai al cor, per por de ser clausurats.

Sembla que està a punt de passar a Catalunya el mateix que hi succeí fa quatre i sis anys, respectivament, amb Canal 9 i TV3 al País Valencià. Les ràdios i televisions catalanes seran xapades amb pany i clau pel Partit Popular. Un partit que no parava d'omplir-se la boca de 'respeto' i 'democràcia', mentre hi perseguia, colpejava, assetjava i asfixiava moralment, físicament, socialment i mediàticament els catalanistes valencians. Nosaltres, els catalanoparlants del sud hem sigut els conillots d'indies del tètric laboratori del més ranci feixisme espanyol. Un banc de proves a xicoteta escala per fer-hi experiments d'extermini polític, social i cultural, en 'petit comitè', els darrers anys. Ara que ja han trobat la 'fórmula màgica', l'aplicaran a la resta de territoris catalanoparlants, això és a Catalunya i a Ses Illes Pitiüses i Balears. Amb els bascos jo crec que no s'atreviran, perquè a ells els consideren els seus 'iguals'. I amb els gallecs.... amb els gallecs..... ¿qui sap?

Si erre en el meu pronòstic, ¡i Déu sap que vull errar!, encetaré una botella de sidra i brindaré per la meua manca de visió política.

Si n'estic encertat, molt a pesar meu, continuarem patint la repressió policial, la violència dretana, les amenaces verbals, el sotmetiment polític, la manipulació mediàtica i la marginació social. Un còctel verinós que sempre ens ha esclafat i sempre ens esclafarà. Si no ens plantem i cridem ben alt:

JA EN TENIM PROU! NO US TENIM POR!!
JA EN TENIM PROU! NO US TENIM POR!!
JA EN TENIM PROU! NO US TENIM POR!!
JA EN TENIM PROU! NO US TENIM POR!!

Sueca, País Valencià, Marènia. Dimecres 11 d'Octubre del 2017. 12:30-16:30 hores. Deu dies després del Referèndum Català d'Independència 1-O (1-October-2017).

Joanjo Aguar Matoses.

(Últims retocs: 11-10-2017. 17:34 hores).

—

Albert Miret

11.10.2017 | 16:17

Per les darreres notícies, vaig tenint una certa sensació que la trucada d'ahir al President podria ser una trampa, però no puc entendre en què consistiria la trampa, perquè el que en Puigdemont va començar ahir, està perfectament preparat per a tancar-se avui i no se que hi hauria guanyat la unió Europea ni el Rajoy de retardar-ho

24 hores. Potser és que hi han dos tipus d'inter-locutors a la UE, el poli bueno i el poli malo, però si en aquests nivells de l'Administració fan tonterietes d'aquestes, el millor serà declarar la independència i apuntar-nos a la EFTA, que sembla bastant més seriosa que la UE. Esperem que el President o algú del Govern ens digui alguna cosa. Ho esperem i ho necessitem.

Josep Maria Miquel

11.10.2017 | 14:20

Tot sembla impossible fins que es fa

Xavier Fossas

11.10.2017 | 13:52

El que jo no entenc ni entendre mai és com no hem endegat encara una campanya de 'tancament de caixes', essent aquesta l'única cosa que pot posar l'estat espanyol de genolls.

Tenim de temps fins el 20 d'Octubre per a pagar IRPFs i IVAs, i doncs què fem, ho ingresseu a cal Montoro, així com així, lliurem els nostres recursos als ocupants? No ho sé vosaltres, però a mi em resulta gairebé impossible fer-ho, de tan maltractat com em sento.

I repetisc, quan engegarem la campanya d'insubmissió fiscal total i col·lectiva? el gener de l'any vinent? serem vius encara?

XAVIER UTRILLA

11.10.2017 | 12:17

No tinc prou coneixement de la situació per condemnar o aplaudir la "jugada" del President. Comparteixo (com gairebé sempre) les reflexions de l'Albert Miret, però avui discrepo de les conclusions a que arriba.

Especulo: Ens hem sobrevalorat i no podíem mantenir una proclamació? Game over. El President ens ha estalviat caure com màrtirs de la causa? Jo no ho he demanat, al contrari, si he d'escollir entre caure per un tret espanyol defensant el meu país o d'aquí uns anys per un càncer... trio el que sigui millor exemple per els meus fills. Esperem que l'UE es mogui en favor nostre? Confiança zero. Zero. Com sempre històricament, tota la raó del mon i derrota. Esperem que els espanyols facin un altre "espanyolada"? Mai ens deceben, però com algú els frene una mica... hem perdut. La nostra jugada pot fer caure en Rajoy? I qué? Ens governarà un altre espanyol. Que no vull canviar Espanya, ni arreglar-la, ni res.

Estan tots descol·locats ara mateix? Si, ho estem tots. Però avui no tornaré a veure en la gent, la meua gent, aquella mirada decidida. Pot ser veuré la resignació. Hem caigut sota la pressió del mon econòmic? Adéu. Hem acostat als comuns cap a la causa? No ens enganyem, sí però no. Ja trovaran l'escusa. Tenim un recolçament que desconeixem i en propers dies es desvetllarà i avançarem amb peu ferm? Jugada mestra, estratègia polític, President. Per cert, sobre qué volem negociar?

eva salas

11.10.2017 | 12:05

Pregava perquè no "diferís" la DI, però passades les hores veig ara com hauria estat, potser, fer-la sense cap recolçament, cap suport, amb tots els cossos i forces de seguretat de l'Estat a casa nostra. Potser no hauria estat tan efimera però potser ens hauria dut a una derrota difícil de revertir. Divendres a la tarda, abans del referèndum, tornant a casa per Sant Pere més Baix i fins a l'estació de Triomf, vaig tenir fosques premonicions veient individus vinguts amb maletes i marcant paquet i amb mirades desafiantes, agressives i burletes, escolant-se pels carrerons de Barcelona. Així i tot desitjava tant poder celebrar ahir.. però després de les hores, i havent-ho reposat, segueixo esperançada i confiant en el Govern. No hi ha res perdut. Potser no hi havia més opció, de moment, per a aconseguir en ferm l'objectiu. El que importa sobretot és mantenir-nos units.

Pau Salsas

11.10.2017 | 11:38

Bona jugada per tractar de bastir més reconeixement internacional.

No obstant, no ens enganyem. No hi haurà implicació ni mediació de la UE. No tenen cap poder per fer-ho.

La UE pot demanar el que vulgui però no té poder sancionador. Si es pretén que això es pot fer a través de l'Article 7 del TFEU només recordar que aquest requereix uns

sistemes de votació complicadíssims (la sanció requereix unanimitat del Consell Europeu, excloent l'estat en qüestió).

És per això que l'Article 7 se'l conex com a "opció nuclear": amenaça però els líders saben que no s'utilitzarà mai.

<http://www.politico.eu/article/hungary-eu-news-article-7-vote-poland-rule-of-law/>

Comparteixo també els arguments de Joan Ramón Gomà, assota.

Josep Molés

11.10.2017 | 11:19

Avui, a banda d'agrar-li a Vicent (com cada dia, encara que no ho exterioritze) l'editorial, vull agrair-li també a l'Albert Miret el seu comentari tan instructiu.

Josep M. GOMIS

11.10.2017 | 11:14

Doncs jo no ho entenc. No entenc com no és el parlament qui declara la independència, i tenen que fer-ho 70 diputats d'amagat (a vint pases de la sala de plens).

No entenc com es pot suspendre l'aplicació d'una llei vigent sense votar-ho.

De tacticisme polític-judicial tampoc no entec, i per això no ho comente, però no em va agradar que el president no donés rèplica als parlaments dels grups.

No era això, companys. No era això.

Andreu Sancho

11.10.2017 | 10:56

Opinió del que crec que passarà: hi haurà primer la separació i després el divorci formal.

Arrancarem amb un reconeixement de nació, recaptació d'impostos, seient a Europa, federacions esportives, etc, però sense abandonar el mapa polític d'Espanya. Serà com una independència de facto però que no quedarà formalitzada en un document d'independència. Així se li farà més digerible a la població espanyola. Alguna cosa semblant a la que va passar quan els comptats de Catalunya és van independitzar dels francs. I d'aquí uns anys firmarem el divorci i el portarem al registre.

ENRIC CALVET

11.10.2017 | 10:40

Crec que cal fer confiança i que possiblement es mes una oportunitat guanyada que una de perduda

Jaume Mira

11.10.2017 | 10:35

Els catalans com tants altres pobles provinents de dictadures ens hi vàrem enamorar de la idea de la Unió Europea. Europa semblava sinònim de democràcia i pau.

Tanmateix però, com sol ocórrer en els enamoraments platònics, aquella fixació tenia molt d'idealització i poc de realitat contrastada.

Hem vist com se les ha gastades la UE amb el poble Grec, la gestió infame i mafiosa de la mal anomenada crisi econòmica, la vergonyosa resposta a les famílies que fugien de la guerra de Síria... Malauradament per a nosaltres, en el plantejament de fons la UE és Espanya, si bé més refinada, comparteixen la mateixa lògica tramposa.

Pense que l'únic trellat que té l'estratègia del president es la d'apellar a la població Europea, més que no pas als seus Estats. I forçar a Rajoy a decidir entre acontentar als seus, cada vegada més radicalitzats votants o rebaixar la tensió a la que es veuen sotmesos els seus aliats internacionals.

Finalment, estratègicament puc entendre la lògica de tot plegat, però el cor em diu que alguna cosa va fallar anit.

Antoni Mirabent

11.10.2017 | 10:16

El nostre president és ara un estadista. Els estadistes no tenen por de prendre decisions arriscades en moments delicats. Sap que això el deixa sol davant el futur i ens ha demanat confiança, una confiança que s'ha guanyat a pols. Ja pensa en clau europea i en el moment que s'haurà de presentar a Brusel·les. Amb aquest gest es dona a conèixer i hi arribarà enfortit i amb prestigi.

Jaume Fresquet

11.10.2017 | 10:12

Buscant aliats exteriors, el Sr. Puigdemont i per associació el Govern, han perdut l'únic aliat incondicional que tenien, la gent. Ara ja només ens queda una possibilitat, no sortir massa mal parats de tot plegat.

Víctor Gonçal

11.10.2017 | 10:08

No tinc la informació necessària per pronunciar-me sobre si ha estat ben jugat o no. D'entrada desencís i sentiment d'haver malmès un moment àlgid de voluntat i empena de moltíssima gent disposada a jugar-se-la. Ara bé, també estic disposat a aplaudir la jugada d'escacs si en els propers dies es demostra la seva efectivitat estratègica sobre la base d'una informació que desconexem. Amb tot, si no es comencen a veure moviments convincents en un parell de setmanes, aleshores ja no hi haurà justificació ni autoengany possible. La confiança és un bé que s'ha de treballar i renovar contínuament.

joan Sàbat

11.10.2017 | 09:50

El que ara cal és calma, una mica de paciència i confiar en l'estratègia del nostre govern. Crec que en tot aquest temps s'han guanyat la confiança.

Pep Agulló

11.10.2017 | 09:46

La decisió tàctica de Puigdemont té d'entrada un greu error: fer-la en clau Rajoy-Europa i deixar a la ciutadania (clau interna) sense rumb (no hi ha cap mobilització prevista, ni terminis, ni cap data?) i amb la frustració col·lectiva d'una cosa que tan necessitava després de la heroicitat el 1-O i el 3-O, com era la declaració de la independència amb tots els atributs (lleis, mossos) per imposar la coerció del nou Estat. I que a la vegada aquesta sobirania seria la garantia front la violència d'Espanya. Catalunya necessitava una victòria, una celebració, que Puigdemont ens la va negar i ens va trencar l'esperit. Això portarà conseqüències entorn de la unitat i la fermesa dels catalans a partir d'ara.

Tornarem a desconfiar. Perquè darrere la maniobra tàctica no s'hi amagui una incapacitat d'exercir el poder, de controlar el país, de imposar, si cal amb coerció, les lleis catalanes... Ho veurem aviat.

Una aposta amb tants inconvenients, vol dir tenir algun trunfo internacional amagat? Si no és així, creure, sense exercir cap poder, que Europa i Rajoy sucumbiran a la negociació és una bogeria. Cap dels dos creuen en la democràcia. De moment, l'únic aliat que pot tenir la maniobra és la reacció més violència del govern de Madrid. I en aquest cas això dispararia, suposo definitivament, la enèsima proposta de negociació. De la normalitat assetjada a la clandestinitat. No ens aturaran!!

Oriol Quinquillà

11.10.2017 | 09:43

Lamento els comentaris crítics amb el President dels que "esperaven més". Sempre estem dividits per matisos els catalans, i això és el que més mal ens fa. Tinguem confiança en ell, en l'equip de Govern, tinguem també paciència i deixem-nos estar de com ens hagués agradat que actués. Amb tot el que han fet fins ara s'ho han guanyat. Ho ha fet així i segur que és una decisió valorada, pensada i, m'atreveria a dir que encertada si sabéssim tot el que deuen tenir sobre la taula. Més enllà d'aquest missatge m'agradaria dir que el discurs va ser fantàstic i crec que és una jugada molt intel·ligent, que ajudarà a guanyar suports interns (a Catalunya) i externs. Però això ja són especulacions i ja ho veurem en les properes setmanes.

Mercè Pàmies

11.10.2017 | 09:41

Europa no ens dóna suport, a veure si ho entenem. Si volem la independència haurem de tirar pel dret amb totes les conseqüències. El que no podem fer és quedar-nos als llimbs durant massa temps (només un mes, com ha dit la CUP).

Antoni Perello

11.10.2017 | 09:26

Totalment d'acord. "Chapeaux".
Pero que fara Europa si falla "la parte no contratante"?

Que tinguem sort i encert.
Gràcies

Josep Aixalà

11.10.2017 | 09:18

Considero que la decisió del President Puigdemont és una bona finta que ha deixat descol·locat al govern espanyol i a l'oposició unionista del Parlament de Catalunya, que fa guanyar punts al relat democràtic i independentista en l'esfera internacional, i que relliga i amplia una mica més les complicitats internes (tot i les incomprensions cupaires). El que sap greu no és la decepció compartida per molts (fins a cert punt per mi mateix), sinó la irritació en què altres l'han rebut, present per exemple en alguns dels comentaris d'aquest mateix article (quin sentit té treure l'estelada? sí que desertem aviat). En política, com de fet en bona part de les activitats humanes, cal saber diferenciar entre tàctica i estratègia: l'estratègia és l'objectiu, i la tàctica la forma d'arribar-hi; la tàctica pot variar sempre que calgui, perquè està al servei de l'objectiu final; la confusió entre una i altra normalment porta a l'error i fa inviable l'assoliment dels objectius. Tal i com ja ha estat dit, ahir el President va renunciar a l'èpica, efectivament, però entenc que a fi de garantir una millora dels condicionants que ens hauran de permetre assolir de forma efectiva la desitjada República Catalana independent. Tot el meu suport i confiança al President i al Govern, que estic segur que el mereixen i que no ens fallaran.

Albert Miret

11.10.2017 | 09:08

Joan Ramón Gomà. Pel teu coneixement, el Señor Ministro de Exteriores acaba de dir que con el problema de cataluña "hay que empezar a hablar". Primera frenada i derrapage.

Alexis Vizcaino

11.10.2017 | 08:49

No dubto que l'estratègia sigui bona però espero que hi hagi un mecanisme de defensa. Que si s'activa el 155, ho fa també la declaració.

Antoni Gordó

11.10.2017 | 08:47

Molt d'acord amb Joan Ramón Gomà...

Si no hi ha la Troika darrera, la suspensió haurà desmilitat, en bona part, la nostra societat i ens trobarem més afeblits i en Puigdemont, que llavors hauria de dimitir, passarà a la història com un home que es va deixar enganyar.

Què tinguem sort, una miqueta de sort..

JOAN RAMON GOMÀ

11.10.2017 | 08:38

L'immens risc de la decisió d'ahir només es podria entendre si al darrere hi ha algú amb poder per doblegar la voluntat del govern espanyol i obligar-lo a negociar. No se'm acut ningú al món que tingui aquest poder tret de la Troika. Si és així aviat veurem com Rajoy frena en sec i comença a negociar. Com a molt fa veure que actua contra Catalunya iniciant l'aplicació del 155 però a la pràctica s'embolica en els tràmits de l'aplicació i no fa res.

Però si al darrere no hi ha ningú amb poder per doblegar el govern espanyol, aquesta decisió haurà sigut l'error més greu que podíem haver comés. Això també ho veurem aviat. Si ningú doblega la voluntat del govern espanyol, abans que hi hagi temps per a reactivar la declaració d'independència, els mossos d'esquadra passaran a ser controlats pel govern espanyol, els principals dirigents polítics catalans detinguts i empresonats, els partits polítics catalans il·legalitzats, TV3 i Catalunya radio controlades pel govern espanyol i es convocaran eleccions al parlament on només s'hi podran presentar els partits espanyols. I si algú s'atreveix a manifestar-se i protestar se li aplicarà la llei mordassa i els antiavalots actuaran amb la màxima brutalitat.

Si al darrere no hi ha ningú, més ens val anar preparant el camí per seguir la lluita per la independència des de la clandestinitat.

Albert Miret

11.10.2017 | 08:22

Estic més orgullós que mai de estar governat per persones preparades i intel·ligents que sempre encerten la diana i a més, al bell mig.

Què esperava la gent que ara s'estripen les vestidures?

1. Que el President, el Vice president i la Presidenta del Parlament fossin detinguts a la sortida del Parlament i quer tornés a imperar la força per sobre del coneixement?
2. Que tinguéssim una república de deu minuts i després poguéssim tornar a plorar durant tres-cents anys més?

3. Que l'abominable Rajoy i la seva banda disposessin de l'excusa perfecte per llançar altre vegada les feres a l'arena i Catalunya fos arrasada com somnien cada nit?

Recordarem tots que ahir a les tres de la tarda, tots els que feia només una hora que deien que allò era un problema intern de l'Estat espanyol, van començar a dir que el problema era d'Europa, i que era imprescindible la mediació europea. Quan van ser les sis, es veu que al Senyor Donald Tusk se'l menjaven els nervis, i va contactar amb el President Puigdemont dient-li que estaven disposats a fer de mediadors entre Espanya i Catalunya, ja veurem disfressats de què.

Per tenir garanties i pactar amb la CUP, el President va retardar una hora la declaració d'independència, i després va fer el seu discurs.

A què ve que ho trobi tant genial?

1. Qui no vol parlar ni amb mediadors és en Rajoy, i ara en aquesta situació, es queda amb el cul a l'aire perquè no haurà de parlar amb nosaltres, sinó amb Europa, i segons el que digui quedarà demostrada l'absoluta contradicció d'una Espanya que a Europa figura que és democràtica i a l'interior és clarament feixista.

2. Que al primer gest fascista de la banda del Rajoy contra els nostres governants, el Parlament (QUE ÉS QUI HO HA DE VOTAR, I NO EL GOVERN) activarà els efectes de la declaració d'independència que SI QUE ES VA FER I ES VA FIRMAR AHIR.

3. Que té a la banda del Rajoy paralyzats per a continuar fustigant als nostres governants, i l'obliga a interrompre tots els processos que ha engegat com un posseït des dels darrers mesos. Que no sigui que interpretem nosaltres o la UE que ens vol seguir fustigant i el Parlament hagi de tallar el delicat fil que ens manté a Espanya només per a pactar. La primera prova la tindrem avui si no engeguen el 155 a pesar de totes les exigències dels seus escolanets.

4. Que a Estònia, després de passar uns mesos sense que els seus opressors volguessin parlar de res, van ser automàticament reconeguts per la totalitat dels països europeus en 15 dies.

Tot plegat em semblen arguments de prou pes per a dir que la jugada em sembla genial, i que posa en jack a la banda madrilenya, que havent vist el que saben fer fins ara, no donen a priori cap seguretat de saber resoldre-ho amb dignitat.

És per això pel que estic tan eufòric i orgullós del nostre govern, perquè m'agraden les jugades mestres, i no m'agraden els màrtirs, sobretot si no son imprescindibles.

Ara veurem que passa a partir d'avui, però la veritat és que no m'agradaria estar sota la boina del Rajoy, perquè el més probable és que el facin dimitir (ja que sempre te a la boca "mientras yo gobierne este país" (com si ho hagués fet mai) i el supleixi algú que a la cavitat cerebral hi tingui el que s'hi ha de tenir i no dues boletes que ningú s'explica què hi fan allà.

Visca la República Catalana! Endavant, que ja som independents!

Josep Culubret

11.10.2017 | 08:07

Vergonya cavallers, vergonya!

Francesc Estall

11.10.2017 | 07:59

Ha estat una decisió amb una de freda i una de calenta. M'imagino que haurà estat així per uns telèfons que devien treure fum i que s'ha promès un esforç de mediació, i que aquest esforç no deu incloure només bones paraules sinó quelcom de més concret.

En tot cas mo hem arribat fins aquí per discutir-nos. Vàrem triar uns líders perquè liderin i això fan, prenent decisions difícils en moments difícils. Ara endavant, amb il·lusió i si aquesta falla fent el morro fort però endavant.

Sílvia Fortuño

11.10.2017 | 07:03

Penso que ha estat una gran estafa. Ens han tornat a ensenyar la pastanaga i nosaltres com a babaus (m'incloc) l'hen seguida regalimant saliva. El President Puigdemont, ahir, va perdre bona part de la credibilitat que fins ara tothom li havia atorgat. Fins i tot "allò" que van signar al final serà paper mullat.

No importa si hi ha estratègia o no, el que no es pot fer és deixar, després de tot el que ha passat, a milions de catalans d'arreu i de tota mena amb la il·lusió congelada, un ajornament sine die... i no donar res més com ho va fer ahir el President i el seu Govern.

Altrament, en el supòsit que el Gobierno acceptés negociar, l'única cosa que en treure'm serà un nou referendun o essent molt i molt optimistes constituir-nos com

un estat associat a Espanya que a la pràctica serà el mateix que una autonomia. I aquest optimisme que el processisme encara molt tenir, lamento dir-ho, resulta patètic.

Josep Maria Miquel

11.10.2017 | 05:28

De moment trec l'estelada de la finestra. I d'aquí unes setmanes potser la tornaré a posar: tot depèn de la mediació.

David Mascarella

11.10.2017 | 02:49

Escacs: estratègia, cap fred i res de fer el valent. Qui es senti decebut hauria d'explicar amb quins mitjans tiraria endavant sense suport extern

Josep Martín Gurgui

11.10.2017 | 02:48

El temps ens dirà si el president s'ha arronsat o ha actuat amb intel·ligència i prudència. Ha decepcionat a molts. Ja jo veurem.

Jordi Pedemonte

11.10.2017 | 02:48

Quan es fa una declaració, la gent ho ha de saber. Molta gent no ha sentit cap declaració.

Suspendre la independència per evitar trencar el diàleg? Quin diàleg

Donar temps als mitjancers? Quins mitjancers?

Per Europa ara som un altre cop un assumpte intern espanyol, Espanya farà el que vulgui, i serà legal, o no, però a qui li importa allà fora?

Europa tenia un problema i nosaltres mateixos l'hi hem resolt.

Si d'aquí a "unes setmanes" amb el 155 a tot drap, els dirigents arrestats, els comptes bloquejats, els mossos controlats... si algun polític fa una "re-activació" de la DUI, que pensarà el mon?

Mira aquells pallassos que van fer tant soroll ara surten a fer pena.

Ara toca guardar l'estelada, també la senyera, oblidar les manifestacions i esperar que el rebre se l'emporti un altre.

Jordi Camprubí

11.10.2017 | 02:47

Accepto l'ajornament sense cap confiança. Només volen la nostra rendició i per tant la nostra derrota. Només contempen un únic argument, la llei, la llei i la llei. Aquest és el seu punt de partida per tant on és la seva proposta de diàleg? Amb un govern amb molts tics franquistes que poden fer els mediadors internacionals?

Antoni Morell

11.10.2017 | 02:46

Estic pletòric! 10 - 10 REDEU quin 2017

Em sento com quan era menut i al balcó, després de passar els reis mags, recollia el regal. Per cert aquesta vegada només eren dos... Sembla que el que faltava, el Ros, fa dies que s'ha convertit en Angel o potser mhan dit en dimoni?

Ben pensat, en declarar-nos independents, se'ls ha girat un gran problema econòmic. Han de canviar totes les banderes, modificar tots els documents oficials, monuments, plaques en les quals hi figuri l'escut,

Em pregunto que hi posaran a partir d'ara en el lloc on fins avui hi havia quatre barres roges sobre fons d'or. Ho he fet correr entre els meus amics i parents, alhora que obria un concurs d'idees per veure el més divertit. Es una qüestió particular, però la VilaWeb podria fer-ho públic. Jo ofereixo el premi: una aquarel·la alegòrica feta per mi.

Demà passat, el dia 12 passarà a dir-se, amb perdó de totes les Pilars, en el dia de la MALA RAÇA...

Si només han estat 30 segons... no m'imagino com em puc sentir si el mateix serà fins que em mori!

Florenci Maymó

11.10.2017 | 02:40

He estat allà amb una gran multitud (una vegada més) autoconvocada.

Com molts arribava just, venia de Sant Cugat.

En aquell moment estaven dient que el president havia demanat un ajornament d'una hora.

La resposta general ha estat d'acceptació. No resignada. De confiança en qui ha portat el timó fins ací.

El clima tens, amatent, i joiós. Un sentiment d'haver fet bé els deures.

Quan el president ha dit que ens havíem guanyat el dret a declarar-nos com un estat independent ha esclatat una ovació tancada com no havia sentit mai.

Acte seguit, quan ha dit que ho suspeníem unes setmanes, he tingut gran decepció. Crec que a molts s'ens ha gelat el somriure.

De tornada a l'autobús, mig escoltant les intervencions dels grups parlamentaris, anava barallant les excuses:

- era evident que sense un control del territori no podíem apretar més

- ja ho sabíem que de la nit al dia el món no canvia

- però és un lleig a tots els que hem votat

- podíem haver pactat com a mínim que els piolins fessin les maletes aquesta mateixa nit

- i un pacte sense data no té nom

- però clar, una data és pressionar i pots aconseguir efectes contraris als desitjats

- i no tenim els detalls de les negociacions (com ha de ser si volem que arribin a bon port) i possiblement s'ho valgui

- ara!, l'Arrimades ha quedat descol·locada, ha seguit amb el discurs que tenia inicialment. Fora de lloc.

- i els comuns han aplaudit el diàleg. Només aquest retrobament ja ho val tot

- un cop a casa també veig que el Rajoy no s'ha atrevit i ha fet sortir la niña que no ha alçat la veu

- però, i el discurs?, que perfectament endreçat ha explicat tota la història de vexacions i opressió sense cap censura davant de més d'un miler de periodistes acreditats d'arreu del món?

- tantmateix em preocupa la indefinició d'aquestes 'setmanes'

- però què coi: tenim una CUP vigilant. Gràcies CUP. Gràcies joves.

- i tot el poble (posiblement més de 3M) que hem estat els promotors transversals de tot aquest moviment, tampoc ens ho deixarem perdre

Sap greu que encara faltin algunes estacions per arribar a la nostra destinació. Estem molt cansats. Portem molt de temps (massa) i ja hi voldríem ser.

I de fet aquestes estacions poden ser encara molt doloroses.

Però seguirem al peu del canó per fer, tantes vegades com convingui, la força pacífica que ens ha de portar a assolir els nostres anhels.

Gràcies timoner @KRLS i tot l'equip

Gràcies CUP per fer de corcò.

Força

Josep Jallé

11.10.2017 | 02:39

Pel Passeig del Molt Honorable President Lluís Companys l'ambient d'espera ha estat tranquil, malgrat el retard en la declaració. Però la felicitat ha seguit després. Alguns, però, dubtant de la necessitat de la suspensió, mal dita, perquè ha estat una autosuspensió, en benefici del diàleg i per a retratar, en blanc i negre, a la societat política espanyola de la estructura bipartidista monàrquica de segles. Un gran dia, ple de llum en el camí, sense retorn malgrat que dur, cap a la República, Moltes gràcies, Preident, Govern, Parlament i a tot el Poble, sempre empenyent.

Josep M. Armengou

11.10.2017 | 02:39

Valor molt positivament la declaració de Puigdemont.
Em sembla d'una grandesa emocional i política enorme.
No arribarem a la maduresa política sense una màxima acumulació de raons que avui han estat explicades en detall pel President a milions de persones que tot just fa quatre dies no sabien de la nostra existència.
S'ha acabat l'hora de les demostracions festives en benefici de la responsabilitat i de la realitat dels continguts d'allò que portem entre mans.

Roser Giner

11.10.2017 | 01:05

Com m'ha dit un molt bon amic meu .... Mira que arribem a inventar coses rares els catalans !

I sí, per molt tecnicisme polític, i per molt senyor Tusk alhora, així no. Ahir tocava declarar la independència i exercir-la. Ho farem quan veiem que l'altra part no vol negociar ? Europa ens donarà suport ? No ho crec. Ens toca ara lluitar per exercir aquesta independència que els 72 diputats han signat, però que no s'exerceix. Un decensís, després de l'1 i el 3 d'octubre.

Ramon Sans

11.10.2017 | 00:48

MENUDA TOMADURA DE PELO !!!!
ESPAÑA NO NEGOCIA ¿no lo saben? vence o pierde .

¿tenemos estructuras de estado para vencer o no ? porque los mediadores no lo haran por nosotros y lo que hace es que la gente , el poder real de la generalitat , se vaya a casa .

UNA MIERDA ES LO DE HOY , NOS HEMOS METIDO UN GOL EN PROPIA PUERTA , ¿155? LO ESTAN APLICANDO SIN NECESIDAD DE NINGUNA DECLARACION DE INDEPENDENCIA ...

Y LOS ESPAÑOLES , POR MUCHO QUE SE HAGA O DIGA NUNCA SERA SUFICIENTE PARA QUE NEGOCIEN ... ¿ LOS DE ETA INTENTARON NEGOCIAR Y TODOS SIGUEN EN LA CARCEL Y A CADA PASO DE BUENA VOLUNTAD MAS GENTE METIAN EN LA CARCEL ... PREGUNTEN A OTEGI ...

UNA MIERDA , GOL EN PROPIA PUERTA

MAGDA GIFRE

11.10.2017 | 00:43

Avui al matí em pensava que es declararia la independència sense mitges tintes i ho desitjava però també ho temia perquè es bastant evident que el govern de Madrid és capaç de fer barbaritats. Tenen la força i el poder i per més que s'omplin la boca amb la paraula democràcia, el seu nivell democràtic no arriba als nivells dels altres països Europa.

Aquests dies he estat llegint diaris estrangers, els articles i també els comentaris dels lectors. Sovint es podien llegir comentaris que es veia de lluny que eren d'espanyols, que repetien com un mantra les mateixes ximpleries de sempre: que Catalunya mai ha estat independent, que Catalunya és d'Espanya, que els catalans estem adoctrinats, etc, i sobretot justificant la violència policial. També s'hi podien reconèixer, per les seves argumentacions els catalans que hi escrivien. Però em cridaven més l'atenció i era un plaer llegir-los, els comentaris dels lectors del país del diari que sovint contestaven als espanyols que no s'hi val a dir mentides, que la història no és així, que cap territori no és propietat d'un altre, que són els seus habitants els que ho han de decidir, que no es pot negar a la gent el dret a votar si ho vol fer, etc. També els renyaven per justificar la violència. Els europeus no entenien l'encaparrament dels espanyols en negar el que tothom ha vist.

He llegit en un comentari una mica exaltat el següent "Avui tocava que hi hagueren hagut sis o set morts..i llavors la independència estaria feta". No hi estic d'acord i trobo horrorós que algú vulgui aconseguir la independència per haver tingut morts. Ho volem fer sense que mori ningú. Si no ho podem evitar ho lamentarem i plorarem per les víctimes, però abans hem de mirar que no n'hi hagi, o que siguin les mínimes. Així que, més enllà d'una petita decepció momentània, aviat m'he adonat que així és molt millor. Hem evitat mals majors, hem quedat davant del món com pacífics i dialogants i ara és Rajoy qui quedarà com un porc si no dialoga.

I si en els propers dies segueixen amb les seves persecucions ferotges i el No al diàleg, no hi ha res que impedeixi, en un curt període de temps (una o dues setmanes si no es veu cap moviment seriós) tirar endavant el que avui s'ha ajornat.

Lluís de Manuel i

11.10.2017 | 00:35

Crec que el pas que ha donat avui Puigdemont és més tàctic, en un moment poc oportú per a explicar tacticismes al poble que encara està curant-se les ferides de les porres de la policia i la Guardia Civil de l'1 d'octubre.

M'imagino que la jugada pensada per Puigdemont ha estat la següent:

-Guanyar-se, més si cau, la complicitat dels mitjans de comunicació internacionals.

Sembla que això està succeint.

-Guanyar complicitats en el CSQP, que sembla han aprovat el seu gest.

-Esquerdar el PSOE-PSC. El PSOE acceptarà el 155 que li està proposant d'aplicar el PP, però el PSC potser no. I això de segur serà una font de tensions internes per al PSOE, en un moment que necessiten la màxima unitat.

Però moltíssima gent ha quedat molt decebuda per aquest tacticisme. I si davant de l'embat polític, judicial i policial immediat que de segur va a vindre des del bloc unionista espanyol PPSoECS (potser demà mateix), no hi ha una reacció ràpida i contundent del Govern, mamprenquent de manera immediata la República suspesa en un minut, el front sobiranista pot quedar molt tocat, ja que ningú no comprendrà que no es restituïa immediatament la República avui nascuda i suspesa. Vista la declaració de la vicepresidenta espanyola aquesta nit, potser tots els esdeveniments es concentren només en les properes 24 h.

Miquel Oriol

11.10.2017 | 00:32

Jo segueixo donant confiança al President Puigdemont. Ha estat valent, audaç fins i tot, i fins ara no ens ha fallat mai. Doncs li dono aquest marge de confiança que li cal en aquest moment.

Tots tenim moltes ganes de treure'ns el Jou, però cal ser intel·ligents i fer les jugades precises en aquesta llarga partida d'escacs. Ara la pilota a la teulada del Govern espanyol i als ulls del món queda el que facin a partir d'ara.... Jo crec que en una gran jugada del nostre govern.

Salut i república!!!

Josep Usó

11.10.2017 | 00:30

En un primer moment, tot sembla molt estrany. Però si ens limitem al que ha passat, s'ha proclamat la república. I, de seguida s'ha passat a un temps (que serà molt breu) d'espera. El problema del govern espanyol és que no pot evitar el què li passarà. Demà serà el dia de la raça. I no podrà aturar els seus llops. I tampoc cal oblidar que el que espera tothom és una negociació. Però cap mitjancer espanyol ni inspirat per Espanya és vàlid. Això, sembla que molta gent no acaba d'entendre. I Espanya mai negociarà res. Està molt més collada del què pot admetre. Esperem unes hores, només, i veurem què passa. Però anem bé.

JESUS CASTELLS

11.10.2017 | 00:20

Després de 70 anys hem tornat a veure i sentir un gran polític, jo diria que a l'altura del millor Churchill, el David que ha deixat ceg a Goliat i te la fona preparada per disparar, Avui Puigdemont ens ha dut del vertigen a celebrar una petita victòria, portant la iniciativa i passant una pilota enverinada al contrincant, SIMPLEMENT GENIAL!!!!!!

Madrid sense saber si fa o deixa de fer, si continua amb la txuleria fatxenda, declara el 155 i en una setmana Europa suspen el Govern Espanyol, per culpa de la prima de risc que esta encobrint el BCE o be s'engulleix la "gallardia" e intenta no defraudar mes del que ja ho ha fet el mercat castellà, pensant en les properes eleccions espanyoles, eleccions que podra fer sense la molesta catalunya. Però ja s'ho faran nosaltres a la nostra i aviat independents de veritat.

Joan Santanach

11.10.2017 | 00:19

Que així siga, Vicent. En un primer moment, jo, que era a Lluís Companys, m'he desanimat molt. Quan a començat a parlar Arrimadas, he guillat. Tot passejant i rumiant, he anat cap a casa. En arribar-hi, he escoltat a VilaWeb el discurs de Gabriel, racional i sensat. Cada dia m'allunyo més d'ERC i n'acosto més a la CUP.

Lluís de Manuel i

11.10.2017 | 00:16

Crec que el pas q

jaume vall

11.10.2017 | 00:12

S'entèn, Vicent.

Crec que ha d'haver anat molt semblant a com ho expliques.

Hem comprat empatia internacional al preu d'ajornar una victòria. En principi ha de ser una carta guanyadora per a Catalunya.

Josep Arroyo

11.10.2017 | 00:02

Jo ho veig una maniobra molt intel·ligent:

A) Si l'estat espanyol respon amb el silenci, es farà efectiva la independència.

B) Si respon amb violència (física o institucional) , també.

C) Si seu a dialogar, no es dialogarà sobre la renúncia a la independència, sinó sobre la seua acceptació.

Fins i tot si es posa sobre la taula un nou referèndum, aquest pactat:

A) Si l'estat espanyol no l'accepta (que és el més probable) la independència es farà efectiva.

B) Si l'accepta guanyarà el sí. La majoria silenciosa és una gran farsa...

ESTUDI D'ARQ. JOSEP BLESA, SLPU JOSEP

10.10.2017 | 23:40

No. no s'entén Vicent.

Mai Europa ha donat una aguleta per Catalunya.

I quan ha pogut, l'ha fotuda. En cas de que Tusk, no ho faça, quin as sota la màniga tenim per a obligar-lo?

Re: Cap ni un.

Allò que no fem per nosaltres, els altres no ho faran. N'és pur calvinisme.

Ho entens tu, Vicent, ara o encara no?

Sembla mentida que, sent valencià, aquest a-e-i-o-u no l'hages après encara.

Antoni López

10.10.2017 | 23:37

L'Estat Espanyol farà el mateix amb la independència en stand by que en plena dinàmica ço és: repartir l'lenya als de baix i empresonar al de dalt. No saben fer altra cosa, no han fet mai altra cosa desde que va apareixer del no res Espanya , el dia 12 fara 4.000 anys. La paleo-espanya ho porta gravat al ADN. M'hagués agradat més que el president Puidemong tires pel dret, però racionalment l'hi accepto la jugada. Mes paciència. Quiets i apretats. Salut i sort.

Josep Albà

10.10.2017 | 23:27

Potser s'entén, Sr. Partal, però també decep.

L'1 d'octubre moltes persones a Catalunya es van guanyar, a base de rebre hòsties, el dret a una mica d'èpica, a una mica de glòria. A xisclar llibertat durant, al menys, aquest minut que vostè diu, i que no ha estat tal minut, han estat només uns segons, escassíssims.

Al Passeig Lluís Companys he vist masses cares abatudes per la mala sorpresa, gent jove xiulant, gent gran amb els ulls plorosos. Bosses amb coets que no s'han enlairat, ampolles de cava que no s'han obert, crits que han quedat ofegats. Després de patir tant aquests darrers dies, després de patir tant, de rebre, i de guanyar, ens mereixíem poder cridar "som lliures" "Independència"!!!!

La tornada a casa, al tren, un drama. No en són conscients els nostres polítics de fins a on o de des de quan -setmanes, mesos, anys- està lluitant la gent sense rostre per la democràcia i la llibertat. No en són gens conscients, avui s'ha demostrat. Ens han privat de la gran victòria per mor d'una negociació absurda, que saben perfectament que no es produirà i per mor d'una Europa freda i distant que tampoc ens ajudarà, i ho saben.

Perquè ho han fet? No ho entenc.

Dolores Tenas

10.10.2017 | 23:21

Sensacional el discurs i l'estratègia del President, i dels seus col.laboradors. Una jugada mestra que ha agafat al gobierno completament desprevingut. Una nova lliçó de democràcia i de seny. Podem estar orgullosos del govern que tenim.

Sembla mentira que els espanyolistes siguin tant curts i s'ho empassin tot amb tanta facilitat. Estic mirant, (perdó, perdó) l'entrevista de Ferreras i la seua sra. Anna Pastor a Cuixart i ric sola, que en són de burros!

ESTUDI D'ARQ. JOSEP BLESA, SLPU JOSEP

10.10.2017 | 23:13

Vicent: res del que ens has contat fins ara, es podrà portar a cap.

Vos ajudaré una miqueta a preveure les properes hores. Senzillament perquè Madrid està més prop d'ací que del Principat. Demà hi haurà suspensió de l'autonomia del Principat.

I tota la maquinària de l'estat colonial sap fer allò dels fets consumats. Als dirigents espanyols sempre la la suat el que penses de les seues metodologies. Avui tocava que hi hagueren hagut sis o set morts..i llavors la independència estaria feta. Les coses transparents.

Per això estava la gent defensant el Parlament i s'ha acabat. I ara sembla el que diu Alfons López-Tena: els principats i els altres ens morirem amb el carnet d'identitat espanyol i ben espanyol. Ara començaran a aplicar l'article 155 també a tot drap o en diferit fins a la desaparició. Cada vegada esteu més assimilats i mitja espanya se'n riu de l'astracanada.

El més segur és que des de el segon nivell cap amunt acabeu encarcerats tots.

Pobres dels 800 ferits que estaven donant la cara per a que vosaltres els traicionàreu en el darrer moment.

Covards...i ja veurem quant de temps roman oberta VilaWeb.

Ramon Perera

10.10.2017 | 23:08

Suposo que a hores d'ara tots haurem fet l'esforç de deixar en suspens la nostra reacció immediata i de reflexionar amb el cap fred sobre la decisió anunciada pel president Puigdemont.

Em sembla que: a) el govern espanyol seguirà amb les seves accions per acabar amb l'autonomia de Catalunya i això posarà molt aviat un límit temporal a la interinitat, b) el govern espanyol ho té molt malament per fer 'concesions' a Catalunya després de dècades de sembrar catalanofobia, i c) qualsevol mitjancer seriós ja deu saber quins són el tarannà i les limitacions del govern espanyol i el que això representa.

La pregunta seria: ajornar un temps la declaració d'independència pot fer que donar-li efectivitat uns dies més tard sigui més difícil que no pas fer-ho immediatament? A mi em sembla que no si es fa en el moment que es vegi clar que la jugada no dóna més de sí.

Salvador Aregall

10.10.2017 | 23:06

Vàrem patir molt quan la CUP va vetar al president Mas, vàrem patir molt quan la CUP no va aprovar els pressupostos, vàrem patir molt amb la moció de confiança. Avui hem patit molt la decepció d'una declaració avortada i confusa. Cal que se'ns doni explicacions, cal dir la veritat, ens ho mereixem després del que hem passat?. Molts no entenem qui ens pot considerar subjectes sense declarar clarament la independència, com negociarem sense ser subjectes. Que hagués costat declarar-nos independents i al mateix temps comprometre'ns a aturar-nos si el govern espanyol finalment es decideix a negociar. El que s'ha fet no s'entén. El discurs de l'Iceta (gran parlamentari) ha fet mal, s'ha mofat del president i de tots nosaltres. Espanya no negociarà i la mediació d'Europa, no siguem més autocomplaents i ingenus, no és necessària mentre no declarem clarament i efectivament la independència. Si tot això no es cert, que ens ho expliquin si us plau.

Victor Serra

10.10.2017 | 22:54

Penso que ha sigut un moviment intel.ligent , en tot cas, tal com dius, ho podem comprovar aviat. Estic segur que Rajoy no ens decebrà. D'Europa ja me'n fio menys. Tot i així segueixo pensant que una declaració d'independència tal qual, avui, teniem molt poques possibilitats d'implementar-la i obria un llarg període d'inestabilitat en el

qual podem acabar guanyant però també perdre i que ningú se'n recordés de nosaltres.

Raimon Pàez

10.10.2017 | 22:54

Determinació i intel·ligència. És una crida a la comunitat internacional -amb la qual difícilment hi podem comptar, d'entrada-, però farà posar en evidència un cop més i de manera definitiva l'autoritarisme del govern espanyol. Si és o no una bona jugada, ho veurem en les properes hores. En tot cas, entenc que es pot des-suspendre la declaració en qualsevol instant, per això ha estat ja signada. Cal assegurar mossos, hisenda, infraestructures, mentrestant. Si això no s'està fent, llavors sí que estem perdent una oportunitat. En tot cas, malgrat no ser el dia èpic que molts esperaven/em, pot ser una decisió molt intel·ligent. No era un discurs a Espanya sinó cap a la comunitat internacional. Espanya no voldrà pactar ni mediació ni res. Per tant, crec que la DI es descongelarà molt abans del que ens pensem.

Determinació, intel·ligència i ni un pas enrere. Crec que anem bé. Per altra banda, els comuns ara mateix, amb el discurs del Puigdemont no es poden quedar al marge, i si l'estat actua com farà, repressivament, no els quedarà més remei que fer costat al govern. Crec que pot ser una molt bona jugada. Temps al temps.

Albert Ibañez

10.10.2017 | 22:50

Gràcies. Crec que molts necessitàvem llegir l'editorial per pair el dia.

Sentiment agrejolç; per una banda desencís, sobretot per tota la gent que esperava als carrers.

Però, per altra banda, mantinc la confiança. Crec que s'ha tornat a demostrar la predisposició al diàleg. Crec que ha sigut més un senyal a la comunitat internacional. Que parla molt de diàleg, però clarament només hi ha una part disposada a dialogar, explicar-se.

Josep Sánchez

10.10.2017 | 22:43

Ho subscric, Josep. Ens hem posat en molt bona posició davant de tothom per al pròxim moviment: com un bon boxador, hem etzibat un bon cop al contrari però sense descobrir-nos.

Lluís Paloma

10.10.2017 | 22:36

Admeto que no es el millor dia de la meva vida. Com va dir la sempre polèmica Rita Barberá, "¡qué hostia, qué hostia!"

Josep M. Bla

10.10.2017 | 22:30

No és meu però m'agrada, ho he rebut d'una companya:
A muntanya fa cim qui és intel·ligent, sap esperar el millor moment... nosaltres no sols volem la independència... volem la independència amb 0 morts. I per assolir-ho hauré de ser molt intel·ligent, buscar els millors companys possibles de cordada... el millor material i la oportuna finestra de temps.
Esperem uns dies per a que el món vegi si és possible una negociació. Si no ho és, veuran que només és possible tirar endavant pel dret.

 Comparteix a Facebook

 Comparteix a Twitter

Rep les notícies de VilaWeb al teu correu

Subscriure-m'hi

Per fi Internet ràpid - gràcies skyDSL

Els satèl·lits proporcionen clares prediccions meteorològiques, però el satèl·lit de skyDSL li dóna un Internet ràpid a casa a vostè també.

Disponible a qualsevol lloc des de 19,90€!

[Mostrar](#)

Europa fa costat a PP i PSOE en favor d'una reforma de la constitució com a solució

Espanya i Europa proposen una solució que no soluciona res

Rajoy menysprea els ferits de l'1-O i no es mou ni un mil·límetre per al diàleg

L'amenaça eterna: com funciona l'article 155 i com s'aplica?

Rajoy compareix al congrés després de la declaració suspesa d'independència